

sat sig derimod, og hvis Sogneraadene gjorde det, vilde ogsaa Amtmanden nok have sat sig derimod og indberettet det til Indenrigsministeren. Nei, de have gjort det eftermoden Overveielse og uden personlig Interesse i nogenombestemt Henseende. For mig har det si ethvert Tilfælde ingen personlig Interesse, fordi jeg bor i en helt anden Egn, end den, hvor denne Bane skulde gaa, nemlig i stik modsat Retning fra Horsens. Naar jeg og Andre ere komne til det Resultat, at vi bør støtte denne Sag, saa vil jeg sige, at det er først og fremmest, fordi jeg anser det for at være en god Sag, og ogsaa fordi der har vist sig at være en saa stor Offervillighed tilstede paa denne Egn, hvad jeg nærer den allerstørste Agtelse og Respekt for. Naar Folk ere saa offervillige for at opnaa et Gode, forekommer det mig, at man bør tage det allerstørste Hensyn dertil, og skulde man ved enhver Sag, som forekommer, først se, om man ikke derved vilde tage fra den Ene eller den Anden, saa fik vi aldrig Noget frem. Vi have nu f. Ex. et andet Projekt om en Havn ved Suelsminde. Skulde vi nu begynde at sige, at det ikke gik an at anlægge denne Havn ved Suelsminde, for saa rejserede man at tage Noget fra Horsens? Der samler sig jo strax Bygninger derude, der samler sig strax Handelshuse, og det vil maasse være muligt ved Hjælp af Banen dertil og Havnen at bjærge Noget fra Horsens, men skulde man ikke af den Grund kuene støtte et Foretagende, som man ellers ansaa det for heldigt at realisere? Derfor siger jeg, at det ærede Medlem begynder her den samme Virksomhed som altid i denne Sag, og vi vide jo, hvad det praktiske Resultat deraf kan blive. Hvis vi vedtage det ærede Medlems Forslag, vil Resultatet jo blive, at Sagen atter slaas ihjel. Jeg har sagt til det ærede Medlem, at hvis han vil være Sydernes Belgjører paa den Maade, saa kommer han kun til at gjøre Skade i Stedet for Gavn. Det kan godt være, at det ikke har været hans Billie, men det bliver Resultatet. Jeg sagde, at det kunde være, at det ærede Medlem har garderet sig saaledes i Form en overfor denne Betsøftning til Horsens-Tørring-Banen, at han staar op og siger til mig og andre Medlemmer her i Salen, at det er urigtigt, naar vi bestilbe ham for at have ødelagt denne Sag. Men jeg siger, at han sammen med en Anden, som ikke længer er Medlem af dette Thing, hver Gang denne Sag har været fremme, har gjort sin yderligste Fild derfor. Det er lykkedes ham at forhindre, at denne Sag kommer af Stedet trods

Offervilligheden hos Private og Institutioner i denne Egn. Jeg vil altsaa tilføie min anbefaling til de Andres, som stille sig i Modsatning til det ærede Medlem. Jeg vil bede Thinget om at stemme imod dette Vædringsforslag. Hvis vi vedtage det, anser jeg Sagen for i Virkeligheden igjen at være skrinlagt. Om det kan lykkes at faae Lovforslaget gjennem Landsthinget i den korte Tid, der er tilbage, er maasse tvivlsomt, men hvis vi vedtage dette Vædringsforslag, er som sagt Sagen paa Forhaand ødelagt, og det synes mig dog vil være en Uret imod den Egn og den Befolkning, der har stridt for denne Sag og bragt Offre for den. Jeg kan tilføie, at jeg har den samme Erfaring som det ærede Medlem fra Give: denne Bane gaar gennem Horsens Opland; den vil ikke tage Noget fra Veile; den gaar gennem det gamle Opland fra Horsens. Der er snarere Tale om, at i de senere Aar har Veile taget fra Horsens ved den nye Vej, man der har anlagt; men vi, som komme til Horsens paa Torvedagene, vi se endnu stadig Bønder fra Tørring, Aale, Uldum og Kallehave der; de have jo Kjøbstad i Horsens. Vi ville ikke trække dem til Horsens, som pleie at gaa til Veile, men vi mene, det er en god Gjerning at sætte denne Bane igjennem, og det er Grunden for mig til at støtte denne Sag nu og fremdeles uden anden særlig Interesse. Vi komme saa fra Skanderborg Amt til at garantere 200,000 Kr., hvorved naturligvis Udgiften ved Amtskassen i Skanderborg Amt bliver større; men jeg synes, det er billigt, at vi støtte dette Foretagende.

Judenrigsministeren (Singerslev): Der er i forrige Samling her i Thinget forelagt et Lovforslag om Koncessionsmeddelelse til en Bane fra Horsens til Tørring og en Jernbane fra Veile til Give. Jeg troede, det var Meningen, at de vare knyttede sammen; efter som de stod paa samme Forslag. Jeg troede saa meget derpaa, at da man bad mig om i denne Samling at forelægge et Lovforslag om Horsens-Tørring-Banen, ansaa jeg det for unyttigt at gjøre det efter det Standpunkt, Folkethinget indtog i Fjor, og jeg sagde da ogsaa til Bedkommende, at det ikke vilde være praktisk nyttigt at fremsætte et saadant Forslag, og derfor agtede jeg ikke at gjøre det. Men saa kommet dette private Lovforslag, om hvilket et æret Medlem nu sagde, at det gaar ud paa Aensløget af en Roubane. Jeg kan i den Henseende sige, hvad flere have sagt, at man aldrig kan komme til en Bane, uden at der